

Delia VOICU

O seară de teatru sub semnul iubirii

Producțiile Studioului „Casandra” din ultimii ani, modeste, în cea mai mare parte, au generat reacții de îngrijorare față de starea învățământului teatral. S-a semnalat precaritatea pregătirii, relevată atât de spectacole, în ansamblu, cât și de performanțele individuale, mai ales de cele ale studenților secției de Actorie. Un moment fericit și, în acest context, foarte important, este succesul montării cu care „Casandra” și-a deschis actuala stagiune: *Ultima oră* de Mihail Sebastian în regia Adrianei Popovici.

Protagoniștii reușesc, de la prima lor întâlnire cu publicul, să împărtășească (și să se împărtășească) din bucuria teatrului. Este marea lecție, deprinsă tainic, în anii de școală, și șansa lor de a fi fost îndrumați de două maestre: Olga

Studioul „Casandra” – *Ultima oră* de Mihail Sebastian. Regia: Adriana Popovici. Clasa prof. univ. Olga Tudorache, conf. univ. Adriana Popovici, c.d.asoc. Tamara Crețulescu, conf. univ. Marela Jugănar, prep. univ. Șerban Puiu. Decoruri: Virgil Luscov. Costume: Adriana Raicu-Petre. Distribuția: Florian Ghimpu (*Alexandru Andronic*), Cornel Brănescu (*Grigore Bucșan*), Lucian Ghimiși (*I.D. Borcea*), Leonid Doni/Aiexandru Gheorghiu (*Ștefănescu*), Daniel Popa (*Voicu*), George Frâncu (*Pompilian*), Marcel Balan (*Brănescu*), Cosmin Seleși/Fiorin Zaharia (*Agopian*), Florin Zaharia/Cosmin Seleși (*Hubert*), Ilinca Atanasiu/Angela Munteanu (*Nița*), Alexandru Gheorghiu/Mihaela Bețiu (*Un băiat cu cafele*), Laura Vasiliu/Ilinca Atanasiu (*Magda Minu*), Dalina Ionescu/Laura Vasiliu (*Gaby*), Mihaela Geangu (*Ana*), Mihaela Bețiu/Dalina Ionescu (*D-ra Werner*). Data premierei: 30 octombrie 1999.

Tudorache și Adriana Popovici. Premisa acestei creații – de impresionantă acuratețe – este lucrul cu actorul. Până la înfăptuirea lui scenică, textul a prilejuit o analiză adâncă a rolurilor și a situațiilor. Adevărul trăirii, rezultat dintr-un exercițiu riguros și, probabil, dur (intransigența regizorului fiind proverbială), subliniază trăsăturile personajelor, studiate în profunzimea realității lor umane, psihologice și sociale. Lumea viciată a gazetarilor este privită cu ironie. Indivizii oportuniști și corupți, care o populează, sunt aidoma unor eroi ai zilelor noastre. Asemănarea lor este însă sugerată fără ostentație, cu efect teatral subtil.

Chiar dacă în coerența elementelor scenice nu intră, din păcate, și decorurile – improvizate,

alăturate neinspirat –, omogenitatea întregului este asigurată de echilibrul partiturilor. Roluri de mică întindere sunt rezolvate convingător de Angela Munteanu și Florin Zaharia, și strălucit de Mihaela Bețiu, Dalina Ionescu, Mihaela Geangu și Cosmin Seleși. S-au remarcat, prin prezențe elocvente, Alexandru Gheorghiu și Daniel Popa. Portretizări percutante, deși ușor șarjate, izbutesc Leonid Doni și Marcel Balan.

Pompilian, veșnicul „redactor de serviciu” este vioi caracterizat de George Frâncu. Toate încurcăturile cauzate de spiritul versatil care domnește într-o „anumită parte a presei” dobândesc un substrat satiric, bine țintit. *I.D. Borcea* (directorul ziarului) este, prin Lucian Ghimiși, o apariție, inițial, autoritară, prestața

lui pierzându-se, treptat, până la răvășirea din final. Personajul prin excelență propriu dramaturgiei lui Mihail Sebastian idealistul străin de cele lumești, profesorul *Alexandru Andronic*, devine, în întruchiparea lui Florian Ghimpu, un om tentat de compromis. Depășind momentul de cumpănă, el rămâne, totuși onest.

Laura Vasiliu a creat-o pe *Magda Minu* printr-un fin balans între

lirism intens și comic irezistibil. Evocându-l, cu toată forța imaginației tinerești, pe Alexandru cel Mare, ea declanșează secvențe de emoție pură.

Cornel Brănescu – în marele industriaș *Grigore Bucșan* – dovedește o remarcabilă maturitate interpretativă. În evoluția sa răzbate întreg eșafodajul de idei al eroului, transpus în limbaj gestual și mimic expresiv.

La premieră, alături de aplauze furtunoase, studenții au primit, în genunchi, la rampă, îmbrățișarea minunatei lor profesoare, Olga Tudorache. Această binecuvântare, ce poate însemna, la început de drum, mai mult decât orice elogiu, este dovada unei imense iubiri. Fără aceasta și fără meritul Adrianei Popovici momentul de teatru adevărat la care am luat parte, probabil, nu s-ar fi născut...

Mihaela Geangu, Laura Vasiliu
și Lucian Ghimiși

Foto:
Corneliu David

